

over folkeskolen. Det må og skal der gøres noget ved. Der skal investeres i unge mennesker.

Alt for mange mister deres arbejde midt i arbejdslivet og står uden uddannelse og har svært ved at finde fodfæste på arbejdsmarkedet. Dem skal der investeres i.

Alt for mange bliver syge af at gå på arbejde som følge af bl.a. dårligt arbejdsmiljø. Det skal der investeres i at forbedre.

Alt for mange indvandrere står uden uddannelse og arbejde. Det skal der investeres i at rette op på.

Danmark skal fremover leve af bl.a. en del af den globale videnskøkonomi. Det kræver flere investeringer i forskning og videregående uddannelser.

Hertil kommer måske den allerstørste opgave af dem alle, at få alle dem, som ikke kom med i 1990'ernes opsving, med, at give dem ret til også at være en del af arbejdsfællesskabet i Danmark.

Socialdemokratiet har på alle disse områder fremlagt konkrete ideer. De vil alle være vores del af bidraget til debatten om og løsningen i form af velfærdsreformer.

Derudover har vi fremsat en række forslag, senest i forbindelse med denne finanslov, til, hvordan vi på helt forsvarligt økonomisk grundlag kan forbedre servicen på en række udvalgte områder, i tilfælde af at vi får gennemført velfærdsreformer. Velfærdsreformer baner vejen til råderum for bedre velfærdsservice, en service, der også er en investering i fremtiden.

Må jeg så ikke have lov til at slutte med at fremhæve en enkelt sætning, som vel har været mere fremtrædende end noget andet under Velfærdskommissionens arbejde: Regeringen vil afvente Velfærdskommissionens rapport. Nu har vi rapporten, og hvad er så svaret? Ja, det er en lang opstilling af ting, regeringen end ikke vil diskutere. Enten kan regeringen ikke lide forslagene, eller også ligger de i et eller andet udvalg under regeringen og skal ikke diskuteres lige nu. Tilbage står, forstår vi, en diskussion om pensionsalder og integration.

Vi har jo i Socialdemokratiet altid haft hjertenum til de svage stillede, og vi tillader os i det her tilfælde også at lade det omfatte Det Konservative Folkeparti, som jeg kan forstå har måttet indrykke annoncer i dagbladene for at komme til orde i regeringssamarbejdet, og som så efterfølgende er blevet jordet af storebror Venstre.

Jeg håber, at regeringen inden længe ser sig i stand til at melde klart og samlet ud. På samme måde håber jeg, at regeringen undervejs i for-

handlingerne er i stand til at enes om at tilbyde os andre den saglighed og gensidige tillid, der altid er forudsætningen for enighed om større reformer af denne karakter.

Vi møder til forhandlinger om velfærdsreformer med en åben og realistisk indstilling, men vi har også klart sagt, at for os handler velfærdsreformer om velfærd. Vi bidrager ikke til omfattende besparelser, hvis provenu efterfølgende skal soldes op ved en fest, der skal genetablere fordrageligheden i regeringssamarbejdet.

Vi møder op til forhandlinger om velfærdsreformer, hvor det sure skal tages med det søde, og hvor langsigtede samfundsinteresser for en gangs skyld er vigtigere end kortsigtet taktik. Forhåbentlig står vi ikke alene med den indstilling.

Kl. 10.20

Formanden:

Der er en række korte bemærkninger til ordføreren. Jeg nævner navnene, og medlemmerne får ordet i den rækkefølge, som jeg her nævner: hr. Kim Andersen, fru Gitte Lillelund Bech, hr. Jacob Jensen, hr. Christian Wedell-Neergaard, hr. Kristian Thulesen Dahl, fru Pia Kjærsgaard, hr. Jens Rohde, fru Ellen Trane Nørby, hr. Morten Homann, hr. Søren Egge Rasmussen, hr. Bent Bøgsted, hr. Leif Mikkelsen, hr. Eyvind Vesselbo og fru Charlotte Dyremose.

Vi tager fat fra en ende af. Hr. Kim Andersen for en kort bemærkning til ordføreren.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Tak for det, og tak for ordførerindlægget, som jo var præget af en række velmenende betragtninger om vores velfærdssamfund, betragtninger, som vi i Venstre deler.

Hvad der derimod var karakteristisk for indlægget, var, at der ikke var en lyd om finansieringen af alt det, som Socialdemokraterne ønsker, og den kunne vi ellers godt have brug for at få noget at vide om. Vi så jo Socialdemokraternes finanslovudspil her i efteråret, som var underfinansieret med 6 mia. kr. Vi ved, at Socialdemokraterne har bebudet forskellige skatteoplæg, men vi har endnu ikke rigtig hørt noget til dem, andet end at vi har hørt en masse til uenigheden mellem Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre, hvad angår skattepolitikken.

Hvad vil Socialdemokraterne egentlig på skatteområdet? Det mangler vi at få et svar på. Måske fik vi det forleden dag, hvor René Skau